

въ добри, не, а въ отлични позиции, които могат да бждат достъпни само за лудия набѣгъ на българскитѣ войници. Най-после почна развязката на тия полубездействия въ тоя участъкъ. Безсилието на трета дивизия да заеме опредѣленитѣ ѝ обекти се използва отъ сърбитѣ, които днесъ, съ силни части отъ Шумадийската дивизия, атакуватъ енергично слабо укрепената ефирна линия на 32-и полкъ. Сърбитѣ осемнадесетъ пжти повтарятъ атакитѣ си, даватъ грамади отъ убити и ранени, поради ожесточението си, отблъсвани отъ гордитѣ защитници, но постигатъ своята цѣль. Тѣ сполучватъ да приковатъ на мѣстото ѝ цѣлата 3-а дивизия и по тоя начинъ да дадѣтъ възможностъ на съглашенскитѣ военоначалници да изпълнатъ своя планъ — сломяване на дѣсното крило на нашата първа армия и изгонването ѝ отъ заетитѣ мѣста.

25 августъ. Въ щаба на армията настава суетене. Азъ не разбирамъ вече нищо. Ужасното предчувствие, че това настѣпление нѣма да даде резултати, почва да се изпълва. Дочувамъ да се разнасятъ тайни известия, че войната съ Ромъния е неизбежна. Въ Тутраканската крепостъ, въ Силистра и Добричъ трупали войски и военни материали. Ще имаме ли сили да устоимъ на тоя новъ напоръ отъ прѣсни сили и то на алчнитѣ за български земи ромънци? Може би, тѣ сж подобрили състава на живата сила и тя да се яви да оспорва нашето първенство — умиране съ усмивка ча уста при изпълнение на дълга и не постигане на резултатитѣ.

Не вѣрвамъ, да сж се промѣнили за три години.

— Подпоручикъ, за какво мислите? — тупайки ме по рамото, попита влизащиятъ подполковникъ, когото за пръвъ пжтъ виждахъ въ Щаба.

— Мисля за ромънцитѣ.

— Да не би да се страхувате отъ тѣхъ?

— Тѣ ще ни нападнатъ почти въ тилъ, докато тукъ бойоветѣ продължаватъ съ такова ожесточение.

— Тамъ на северъ сж генералъ Тошевъ и генералъ Киселовъ. За три дни ще ги смѣтятъ. Германцитѣ и Австрийцитѣ ще започнатъ настѣплението си отъ къмъ Карпатитѣ и по тоя начинъ ще раздѣлятъ армията на